

РЕШЕНИЕ

№ 4611

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА АТ. ШУМАНСКА като разгледа докладваното от СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА Административно наказателно дело № 20241110212164 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № [REDACTED] от [REDACTED] г., издадено началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, [REDACTED] е наложено административно наказание за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДВП – глоба в размер на 50 лева.

Недоволен от НП е останал [REDACTED] който оспорва наказателното постановление като неправилно, необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и издадено при съществени нарушения на процесуалния закон.

За съдебното заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Христов. Претендира разноски.

Въззиваемата страна не изпраща процесуален представител в съдебното заседание, но взема писмено становище по жалбата и иска последната да бъде оставена без уважение. Претендирано е юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На [REDACTED] г., около 21:32 ч., жалбоподателят [REDACTED] управлявал лек автомобил – [REDACTED], с рег. № [REDACTED] движейки се в гр. София, по [REDACTED] с посока на движение от ул. [REDACTED] към [REDACTED]. В района на магазин [REDACTED] водачът бил спрял от полицейските служители [REDACTED] и [REDACTED] като при проверката е установено, че [REDACTED] управлява посочения по-горе лек автомобил като не използва обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът.

Поради това, свидетелят [REDACTED] е съставил на [REDACTED] акт за установяване на административно нарушение, с който било установено нарушение на ЗДвП – на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, връчен му е лично и последният го е подписал.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № [REDACTED] от [REDACTED] г., издадено началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на [REDACTED] се наложено административно наказание за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лева.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел [REDACTED], както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В производството по обжалване на наказателно постановление съдът е длъжен служебно да провери дали същото е издадено при спазване на изискванията на процесуалния закон и дали правилно е приложен материалният такъв. Въз основа на дължащата по закон служебна проверка,

съдът установи, че АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма, както и от компетентен орган в рамките на неговите правомощия.

Съдът счита, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на процесното наказателно постановление, доколкото същото /включително и в това, което административно наказващия орган е представил по делото/ е неподписно. С оглед на това, съдът намира, че в правната действителност няма постановен акт, който да подлежи на проверка най – малкото относно компетентността на издателя му.

Горните доводи мотивират крайния извод на съда, че обжалваното постановление следва да бъде отменено.

Доколкото въззивната страна е претендирала разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът намира, че следва да присъди разноски в размер на 500,00 лв., представляващи адвокатско възнаграждение за адвокат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № [REDACTED] от [REDACTED] г., издадено началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на [REDACTED] [REDACTED] е наложено административно наказание за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лева. като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на [REDACTED] сумата от 500,00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____